

Sygn. akt VI P 355/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 roku.

Sąd Rejonowy w Białymstoku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kiszowara

Protokolant: Klaudia Łapińska

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko W. D. i M. S.

o pozbawienie tytułu wykonalności

1. Oddała powództwo w całości wobec pozwanego W. D..
2. Oddała powództwo w całości wobec pozwanej M. S..
3. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego W. D. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.
4. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej M. S. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 355/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. pozwem skierowanym przeciwko M. S. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci protokołu Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 367/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 28.05.2013r. w całości oraz protokołu Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 367/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 19.02.2013r. w całości oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów postępowania według norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że wykonała ugodę zawartą z pozwaną przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 367/12 w zakresie wypłaty należnego pozwanej odszkodowania w 5 ratach po 27 000 zł, przy czym ostatnią ratę opłaciła w dniu 09.05.2013r. Mimo to w dniu 18.06.2013r. otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z wniosku pozwanej, na podstawie w/w tytułów wykonawczych. Powódka podniosła, że egzekwowana przez pozwaną kwota stanowi wysokość podatku dochodowego należnego z tytułu odszkodowania wypłaconego pozwanej stosownie do treści ugody. Powódka jako płatnik zobowiązana była od kwoty odszkodowania, wypłaconego pozwanej na podstawie ugody, obliczyć, pobrać i wpłacić na konto właściwego urzędu skarbowego należne zaliczki na podatek dochodowy

od osób fizycznych, co też uczyniła. Dlatego, jej zdaniem, prowadzone w sprawie postępowanie egzekucyjne jest bezzasadne i podlega umorzeniu.

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. pozwem skierowanym przeciwko W. D. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci protokołu Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 549/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 31.05.2013r. w całości oraz o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przypisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że wykonała ugodę zawartą z pozwanym przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 28.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 549/12 w zakresie wypłaty należnego pozwanemu odszkodowania w 2 ratach po 4500 zł, przy czym ostatnią ratę opłaciła w dniu 09.05.2013r. Mimo to w dniu 18.06.2013r. otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z wniosku pozwanego, na podstawie w/w tytułów wykonawczych. Powódka podniosła, że egzekwowana przez pozwanego kwota stanowi wysokość podatku dochodowego należnego z tytułu odszkodowania wypłaconego pozwanemu stosownie do treści ugody. Powódka jako płatnik zobowiązana była od kwoty odszkodowania, wypłaconego pozwanemu na podstawie ugody, obliczyć, pobrać i wpłacić na konto właściwego urzędu skarbowego należne zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, co też uczyniła. Dlatego, jej zdaniem, prowadzone w sprawie postępowanie egzekucyjne jest bezzasadne i podlega umorzeniu.

Pozwani w swoich odpowiedziach na pozwy wnieśli o oddalenie powództw i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przypisanych. W uzasadnieniu podnieśli, że powódka wbrew swoim twierdzeniom nie spełniła świadczenia w całości, do którego była zobowiązana mocą w/w ugód sądowych. Ugodzone odszkodowania podlegały zwolnieniu od podatku dochodowego na mocy art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powódka jako płatnik nie była obowiązana do poboru zaliczki na podatek dochodowy od kwoty tych odszkodowań, tym samym nienależnie pobrała owe zaliczki i pomniejszyła zasądzone ugodą sądową kwoty o wysokość podatku.

Postanowieniem z dnia 28.10.2013r. Sąd Rejonowy w Białymstoku w sprawie VI P 356/13 połączył obie w/w sprawy do łącznego rozpoznania i prowadził je dalej pod sygn. akt VI P 355/13 (k. 62).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie było, że powódka zawarła z pozwaną M. S. przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 367/12 ugodę, na mocy której zobowiązała się zapłacić pozwanej kwotę 135 000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, przy czym w ugodzie ustalono, że będzie ta kwota płatna w 5 równych ratach po 27 000 zł każda, zgodnie z przyjętym harmonogramem, przewidującym następujące zasady zapłaty: I rata płatna do dnia 10.01.2013r., II rata płatna do dnia 10.02.2013r., III rata płatna do 10.03.2013r., IV rata płatna do dnia 10.04.2013r., V rata płatna do dnia 10.05.2013r.

Bezspornie, w dniu 10.01.2013r. powódka przelała na konto pozwanej kwotę 27 000 zł tytułem I raty odszkodowania, w dniu 08.02.2013r. kwotę 17 280 zł tytułem II raty odszkodowania, w dniu 08.03.2013r. kwotę 22 140 zł tytułem III raty odszkodowania, w dniu 09.04.2013r. kwotę 22 140 zł tytułem IV raty odszkodowania, w dniu 09.05.2013r. kwotę 18 360 zł tytułem V raty odszkodowania.

Poza sporem też było, że powódka od kwoty każdej wypłacanej raty odszkodowania dokonała potrącenia kwoty należnej zaliczki na podatek dochodowy pozwanej.

Nie ulegało też wątpliwości, że w dniu 18.06.2013r. powódka otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z wniosku pozwanej, na podstawie tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 12.12.2012r. w sprawie VI P 367/12 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności. Niewątpliwym też jest, iż pozwana w ramach tej egzekucji dochodzi od powódki kwoty 28.080 zł wraz z odsetkami ustawowymi i innymi opłatami wynikającymi z

prowadzenia egzekucji. Strony zgodnie podawały, że egzekwowana kwota odpowiada wysokości uiszczonego przez powódkę podatku dochodowego, w jej ocenie, należnego od odszkodowania wypłaconego pozwanej.

Niewątpliwym w sprawie było, że powódka zawarła z pozwanym W. D. przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 28.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 549/12 ugodę, na mocy której powódka zobowiązała się zapłacić pozwanemu kwotę 9000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, przy czym ustalono, że kwota ta będzie płatna w 2 równych ratach po 4500 zł każda, zgodnie z przyjętym harmonogramem, przewidującym następujące zasady zapłaty: I rata płatna do 10.04.2013r., II rata płatna do 11.05.2013r.

Przyznaniem przez strony było, że w dniu 09.04.2013r. powódka przelała na konto pozwanego kwotę 3690 zł tytułem I raty odszkodowania, zaś w dniu 09.05.2013r. kwotę 3690 zł tytułem II raty odszkodowania.

Poza sporem też było, że powódka od kwoty każdej wypłacanej raty odszkodowania dokonała potrącenia kwoty należnej zaliczki na podatek dochodowy pozwanego.

Nie ulegało też wątpliwości, że w dniu 18.06.2013r. powódka otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Białymstoku z wniosku pozwanego, na podstawie tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 28.12.2012r. w sprawie VI P 549/12 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności. Pozwana dochodzi od powoda kwoty 1620 zł wraz z odsetkami ustawowymi i innymi opłatami wynikającymi z prowadzenia egzekucji. Strony zgodnie podawały, że egzekwowana kwota odpowiada wysokości uiszczonego przez powódkę podatku dochodowego, w jej ocenie, należnego od odszkodowania wypłaconego pozwanemu stosownie do treści ugody.

W ocenie powódki zobowiązana ona była jako płatnik, od kwoty odszkodowania wypłaconego pozwanym na podstawie zawartych z nimi ugód, obliczyć, pobrać i wpłacić na konto właściwego urzędu skarbowego zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Jej zdaniem spełniła ona świadczenia, do których była zobowiązana na mocy ugód zawartych przed Sądem Rejonowym w Białymstoku w dniu 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 367/12 i w dniu 28.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI P 549/12 w całości i prowadzone egzekucje są bezzasadne.

Zdaniem pozwanych nieprawdą jest, że powódka spełniła świadczenia w całości. W ocenie pozwanych ugodzone odszkodowania podlegały zwolnieniu od podatku dochodowego na mocy art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powódka jako płatnik nie była obowiązana do poboru zaliczki na podatek dochodowy od kwoty tych odszkodowań, tym samym nienależnie pobrała owe zaliczki i pomniejszyła zasądzone ugodą sądową kwoty o wysokość podatku.

Zgodnie z art. 840. § 1. pkt. 2 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło. Powódka powoływała się na okoliczność w postaci spełnienia w całości świadczeń, do których była zobowiązana na mocy w/w ugód sądowych.

Zadaniem Sądu było więc ustalenie, czy powódka spełniła w/w świadczenia w całości. Do takich wniosków prowadziłoby uznanie, że powódka zasadnie od kwoty każdej wypłacanej raty odszkodowań dokonała potrącenia kwoty zaliczki na podatek dochodowy pozwanych.

W ocenie Sądu powódka niesłusznie dokonała potrącenia od kwoty każdej wypłacanej raty odszkodowań zaliczki na podatek dochodowy pozwanych.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powódka potrącając od ugodzonych odszkodowań zaliczki na podatek dochodowy pozwanych postąpiła niezgodnie z treścią art. 797 § 1 zd. 1 kpc. Jak wynika z art. 797 § 1 zd. 1 kpc we wniosku lub żądaniu przeprowadzenia egzekucji z urzędu należy wskazać świadczenie, które ma być spełnione oraz sposób egzekucji. Pozwani we wnioskach o egzekucję ugodzonych odszkodowań żądali wyegzekwowania na ich rzecz ugodzonej sumy odszkodowań w całości, a nie sumy odszkodowania pomniejszonej o podatek dochodowy

od osób fizycznych. Ponieważ to pozwani jako wierzyciele decydują o przedmiocie egzekucji, a nie dłużnik, powódka nie była uprawniona samowolnie uszczuplić odszkodowań należnych pozwanym poprzez naliczenie, pobranie i odprowadzenie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, jej zdaniem, należny od tych odszkodowań. Bezsprzecznie, powódka powinna była całość odszkodowania przekazać pozwanym. Pozwani natomiast byli uprawnieni zdecydować, czy uiszczą podatek dochodowy od odszkodowań. Zauważyć tu należy, że gdyby pozwani postanowiliby zatrzymać całą kwotę odszkodowań i nie odprowadzać podatku dochodowego od osób fizycznych, to w razie gdyby okazało się, że postąpili wbrew przepisom prawa podatkowego, to oni ponieśliby ewentualne konsekwencje prawne takiego zachowania. Resumując powyższe, zdaniem Sądu w związku z tym, że powódka naliczyła, pobrała i odprowadziła do urzędu skarbowego zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, nie można uznać, że spełniła ona swoje świadczenia wobec pozwanych, do których była zobowiązana na mocy w/w ugód sądowych w całości.

W dalszej kolejności należy zauważyć, że wbrew twierdzeniom powódki nie miała ona ustawowego obowiązku naliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od ugodzonych kwot odszkodowań. Wynika to jednoznacznie z dokumentu w postaci interpretacji indywidualnej pochodzącej od Dyrektora Izby Skarbowej w B. upoważnionego do wydawania interpretacji przez Ministra Finansów z dnia 10.06.2014r. Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w kwestii, czy powódka prawidłowo naliczenia, pobrała i odprowadziła zaliczki na podatek dochodowy od ugodzonych kwot odszkodowań wystąpiła pozwana M. S.. Dyrektora Izby Skarbowej w B. w omawianej interpretacji stwierdził, że otrzymane przez pozwaną odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, bowiem jego wysokość i zasady ustalania wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw tj. kodeksu pracy. W konsekwencji od kwoty odszkodowania płatnik tj. powódka nie miała obowiązku obliczania, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy (k. 140-143). Zdaniem Sądu interpretacja ta jest wiążąca w sprawie pozwanej, gdyż dotyczy ona konkretnie jej osoby i ewentualnie jej obowiązku podatkowego powstałego w konkretnych warunkach tj. w sytuacji przyznania jej odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie stosunku pracy na mocy ugody sądowej z dnia 12.12.2012r. w sprawie o sygn. akt VI 367/12. Nadto interpretacja ta jest też wiążąca dla pozwanego W. D., gdyż stan faktyczny, na którym opiera powódka wobec niego swoje roszczenie jest analogiczny jak stan faktyczny będący przedmiotem wydania interpretacji indywidualnej. Powódka zatem nie miała ustawowego obowiązku obliczania, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od ugodzonych odszkodowań. Fakt nieznaności regulacji prawnych w tym zakresie obciąża powódkę, w szczególności, jeżeli uwzględni się, że powódka jest profesjonalnym podmiotem gospodarczym. Natomiast od profesjonalisty wymaga się szczególnej staranności w działaniu. Sąd jest świadomy tego, że przepisy podatkowe często są niejasne, nieprecyzyjne, jednakże od profesjonalnego podmiotu wymaga się, aby w razie takich niejasności poczynił niezbędne starania do wyjaśnienia wątpliwości. W okolicznościach sprawy właściwym rozwiązaniem byłoby zgłoszenie wniosku o interpretację przepisów. Powódka tego także nie uczyniła.

Powódka podnosiła także, że jako płatnik nie ma możliwości prawnych uzyskania zwrotu kwoty odszkodowania wpłaconej do urzędu skarbowego tytułem zaliczek na podatek dochodowy. Istotnie, w decyzji z dnia 01.08.2014 r. wydanej na wniosek powódki Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w B. odmówił stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych, pobranej od pozwanych. W uzasadnieniu tej decyzji organ skarbowy wskazał, że w sytuacji pobrania podatku przez płatnika i kwestionowania jego zasadności przez podatnika, tylko podatnik jest uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty podatku (k. 156-157). Z tych samych powodów w decyzji z dnia 09.09.2014 r. wydanej na wniosek powódki Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w B. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie zwrotu zaliczek podatku dochodowego od osób fizycznych za miesiące od stycznia do maja 2013r. (k.172-172v). Jednakże zauważyć należy, że pozwani w trakcie procesu wystąpili z wnioskami do Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w B. o stwierdzenie i zwrot nadpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych w związku z błędnym naliczeniem i przekazaniem przez płatnika składek podatku dochodowego od kwoty ugodzonych odszkodowań (k. 110-119). Wiadomym jest, iż w/w wniosek pozwanej zostały jednak cofnięte jako przedwczesne, z uwagi na brak upływu roku podatkowego, w którym zostały błędnie naliczone i przekazane przez płatnika składek zaliczki na podatek dochodowy od kwoty odszkodowania (k. 129). Podkreślenia jednak wymaga, że dla stwierdzenia

i zwrotu nadpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych przez organ skarbowy na wniosek pozwanych konieczne było dokonanie korekty informacji o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy -PIT za rok 2013 celem prawidłowego złożenia zeznania rocznego przez pozwanych. Pozwani nawet wystąpili o niniejsze do powódki po otrzymaniu indywidualnej interpretacji podatkowej, czyli po 10.06.2014r. (k. 159, 163). Niniejsze nie było kwestionowane przez powódkę. Powódka jednak dotychczas nie dokonała korekty PIT-11 oraz deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013r. Wobec czego pozwani nie mieli możliwości ponownie złożyć wniosku o stwierdzenie i zwrot nadpłaty podatku dochodowego od osób fizycznych. Niewątpliwie, aktualnie uzyskanie zwrotu nadpłaty jest niemożliwe, ponieważ korekta PIT-11 oraz deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013r mogła być dokonana do końca roku podatkowego 2013r. tj. do końca kwietnia 2014r. Jednakże, w ocenie Sądu odpowiedzialność za to, że nie ma możliwości uzyskania zwrotu ewentualnej nadpłaty ponosi wyłącznie powódka. Powódka bowiem nie sporządziła w wymaganym okresie korekty PIT-11 oraz deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013r. Powinna była to uczynić do końca roku podatkowego 2013r. tj. do końca kwietnia 2014r. Zaniechanie to nie zasługuje na żadne usprawiedliwienie. Powódka wniosła pozew w dniu 24.06.2013r. (k. 2), a więc w czasie, kiedy miała jeszcze możliwość dokonania korekty deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013r. Niewątpliwie, wnosząc pozew miała pełną świadomość istniejącego pomiędzy nią a pozwanymi sporu o zasadność odprowadzenia podatku dochodowego od odszkodowań. Powinna zatem była dokonać korekty deklaracji rocznej o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2013r. Z pewnością jednak powinna była tego dokonać w czasie, kiedy pozwani złożyli do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w B. wnioski w sprawie stwierdzenia nadpłaty, co miało miejsce w listopadzie 2013r. (k. 110, 115). Obecnie zatem nie zasługuje na uwzględnienie podnoszone przez nią twierdzenie, że już nie ma możliwości prawnej złożenia korekty podatkowej i w związku z tym nie ma możliwości uzyskania od organu skarbowego zwrotu nienależnie odprowadzonego podatku. Jest to bowiem wynikiem jej niczym nieusprawiedliwionego zaniechania.

Nie można też uznać, że pozwani po uiszczeniu im części odszkodowania odprowadzonej do urzędu skarbowego tytułem zaliczek na podatek dochodowy będą bezpodstawnie wzbogaceni. Przekazanie środków na rachunek urzędu skarbowego nie jest żadnym znanym kpc sposobem spełnienia świadczenia na rzecz wierzyciela, jak w przypadku depozytu, czyli nie zwalnia dłużnika od obowiązku spełnienia świadczenia na rzecz wierzyciela. Ponadto pozwany zgodnie z tytułami wykonawczymi należą się odsetki ustawowe wynikłe z opóźnienia w zapłacie odszkodowań, które nie zostały uwzględnione w kwocie wpłaconej tytułem zaliczek podatku dochodowego od odszkodowań. Dopiero gdyby po skutecznej egzekucji pracodawca dokonałby korekty deklaracji i pozwani wystąpiliby o zwrot nadpłaconego podatku do organu skarbowego, pracodawca mógłby skutecznie wystąpić do pracownika o zwrot spornych kwot z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Jednak pozwany nadal należałyby się odsetki ustawowe wynikłe z opóźnienia w zapłacie odszkodowań, które nie zostały uwzględnione w kwocie wpłaconej tytułem zaliczek podatku dochodowego od odszkodowań.

Poza tym jak wynika z art. 117 § 2 kp ryzyka związanego z działalnością pracodawcy nie ponosi pracownik.

Z powyższych względów Sąd oddalił oba powództwa.